

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1986.

Af Retsudvalget.

(Fremsat 15/10 87 i betænkning fra Retsudvalget. Første behandling 27/10 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges med 118 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, FP og KRF); 4 (FK) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Folketingets Ombudsmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til sundhedsministeren:

»Vil ministeren give en redegørelse for konsekvenserne af de katastrofale nedskæringer, der finder sted på sygehus- og sundhedsområdet som følge af kommunernes og amternes besparelser på området?«

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/10 87).

Begrundelse

Jørgen Tved (FK):

Efter budgetlægningen i landets amter og i Københavns og Frederiksberg Kommuner ligger det helt klart, at der igen er sket nogle katastrofale nedskæringer på alle landets budgetter.

Landets nye sundhedsminister siger: »Vi kan måske leve med at se lidt dobbelt eller at halte lidt«.

Jeg ved ikke, hvorfor ministeren siger »vi«, for jeg er helt overbevist om, at ministeren absolut ikke vil affinde sig med dobbeltsyn eller med en halten. Ministerens udtalelse tyder på en dobbeltmoral mere end noget andet.

Andre udtalelser, som den nye minister er kommet med, lover heller ikke godt for det område, hun skal administrere.

Citat:

»Sygehuslægerne skal ikke føle sig fristet til at påtage sig meget krævende behandlingsopgaver.«

Eller:

»Man må vænne sig til at vurdere, hvor mange mennesker der har behov for en sådan behandling.«

Og der kunne nævnes flere citater fra sundhedsministeren, som ikke lover godt for fremtiden. Ja, det kan løbe koldt ned ad ryggen på en, når man hører en minister, der skal administrere sygehusområdet, komme med udtalelser som dem, jeg her har citeret.

Men ministeren er måske nok i en lidt uhyggelig situation. Hun skal faktisk forsvare de katastrofale nedskæringer, som regeringen har det største ansvar for, og når jeg ikke siger, at regeringen har det fulde ansvar, er det, fordi man i amter og kommuner nogle steder har vist en besynderlig følgagtighed over for de forslag, som regeringen er kommet med, eller bare over for de tanker, som regeringen har haft.

Det er horribelt, at vi i en tid, hvor videnskab og teknik gør store fremskridt, har myndigheder her i landet, der sætter begrænsninger for befolkningens mulighed for behandling og helbredelse. Vi må forlange, at mennesket, som vi betragter som den vigtigste kapital, man har, får stillet alle videnskabelige og tekniske muligheder til rådighed, når det drejer sig om behandling og helbredelse.

Når jeg siger, at det ikke kun er regeringen, som har ansvaret for de lange ventelister og de mange og store lidelser, som disse ventelister medfører, er det begrundet i et notat, som Amtsrådsforeningen sendte til Folketingets Kommunaludvalg i maj 1987. Heri slår man fast, at nu er opgaven for regeringen, for Folketinget og for amtsrådene at tage stilling til, hvilke sygdomme der skal behandles.

Hvad er perspektivet i en sådan indstilling? Det er, at mennesker kan henvende sig til deres læge med en eller anden lidelse og så få den besked, at lige netop den lidelse er opført på listen over lidelser, som man ikke mere skal behandle.